

РЕШЕНИЕ

№ 6034

гр. София, 28.12.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 28.11.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **7741** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. чл. 145 - 178 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. Закона за държавния служител.

Образувано е по жалбата от Т. И. К. от [населено място], срещу Заповед № РД01-875 от 10.08.2011 г., издадена от изпълнителния директор на Агенцията за социално подпомагане (АСП), с която на оспорващата, в качеството ѝ на директор на Регионална дирекция за социално подпомагане – С. (РДСП) е наложено дисциплинарно наказание „порицание”.

Жалбоподателят К. претендира отмяна на заповедта, като незаконосъобразна и неправилна. Изложени са подробни доводи в подкрепа на твърдението, че не е извършила нарушенията, които са ѝ вменени, като председател на Съвета по осиновяване, към РД „Социално подпомагане” – С.. Не е заявена претенция за възстановяване на разноски за водене на делото.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не е представляван.

Ответникът, чрез упълномощен адвокат оспорва жалбата, изразявайки становище за законосъобразност на заповедта.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД, след като обсъди доводите на страните и доказателства, съдържащи се в административната преписка приема за установено следното.

Т. И. К. понастоящем е директор на Регионалната дирекция за социално подпомагане – С.. В това си качество е председателствала заседанията на Съвета по осиновяване към същата дирекция. По заповед на изпълнителния директор на АСП (л. 44 от делото)

комисия от Инспектората при Агенцията, през периода от 03.05.2011 г. до 05.05.2011 г. извършила т. нар. „тематична проверка” в РДСП – С.. С докладна записка от 25.05.2011 г. (л. 43) ръководителят на Инспектората е уведолил изпълнителния директор за резултата от проверката. С писмо от 27.05.2011 г. (л. 47) последният е изискал от държавния служител Т. К. да даде обяснение, като е формулирал общо дванадесет въпроса. Всички въпроси започват с питането: „защо не сте упражнили контрол и сте допуснали...” и се позовават на съдържанието на съставени протоколи от заседания на Съвета по осиновяване. На 06.06.2011 г. жалбоподателят К. е депозирала писмените си обяснения (л. 50), с които е отговорила конкретно на зададените ѝ въпроси. С писмо от 22.06.2011 г. органът по назначаване е уведолил служителя, че има възможност да се яви на 30.06.2011 г., за да бъде изслушана по повод на констатираните при проверката нарушения. На 10.08.2011 г. изпълнителният директор на АСП издал Заповед № РД01-875, с която наложил на директора на Регионална дирекция за социално подпомагане – С. Т. К. дисциплинарно наказание „порицание”.

Жалбата против заповедта е подадена в рамките на срока, определен в чл. 149, ал. 1 АПК от пряко заинтересована от оспорването страна, с оглед на което е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

На практика по фактите не е заявен спор между страните. Видно от съдържанието на заповедта, на жалбоподателя е вменено извършването на дисциплинарно нарушение „неизпълнение на служебните задължения”, по смисъла на чл. 89, ал. 2, т. 1 ЗДСл. Служебните задължения, които не са изпълнени от държавния служител, като председател на Съвета по осиновяване при РДСП – С., според дисциплинарно наказващия орган произтичат от т. 5.20 от длъжностната характеристика, както и от чл. 4, ал. 1 и чл. 8, ал. 3 от Правилника за дейността на Съвета по осиновяване. Неизпълнението, така както е формулирано в края на мотивите на заповедта се изразява и в недоброто ръководене, контрол и организация на Съвета по осиновяване, което е довело до занижаване ефективността на работа и самоконтрол на Съвета.

Налагането на дисциплинарно наказание, сред определените в чл. 90, ал. 1 ЗДСл. е за виновно нарушаване на служебните задължения (чл. 89, ал. 1). За ангажиране на дисциплинарна отговорност наказващият административен орган дължи да установи и докаже такова нарушаване на задълженията. Твърденията на този орган представляват по същество дисциплинарно обвинение, което следва да бъде описано ясно и конкретно, така че да съответства от обективна и от субективна страна на състав на дисциплинарно нарушение от упоменатите в чл. 89, ал. 2 ЗДСл. Именно поради това разпоредбата на чл. 97, ал. 1 въвежда изисквания по отношение формата на заповедта, с която се налага наказанието. Заповедта трябва да бъде мотивирана и да съдържа, освен другите реквизити задължително и: описание на извършеното нарушение, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено, доказателствата, които го потвърждават, както и служебните задължения, които са били виновно нарушени.

Както се каза по – горе, жалбоподателят е обвинен в „неизпълнение на служебните задължения”, по смисъла на чл. 89, ал. 2, т. 1 ЗДСл., които са: чл. 4, ал. 1 и чл. 8, ал. 3 от Правилника за дейността на Съвета по осиновяване и т. 5.20 от длъжностната характеристика.

Регионалната дирекция за социално подпомагане е структура в специализираната администрация на АСП (чл. 11, т. 1 от Устройствения правилник на Агенцията) и е натоварена със задачи, определени в чл. 14 от същия устройствен правилник. Тъй като

регионалната дирекция се ръководи от директор, изпълнението на така определените задачи е негово задължение, като държавен служител, заемащ ръководна длъжност в администрацията. Текстът на чл. 14 от УП е възпроизведен като цяло в длъжностната характеристика на директор на РДСП (л. 55). Първото изречение от точка 5.20 от длъжностната характеристика има диспозитивен характер и определя директора като председател на Съвета по осиновяване. С второто изречение директорът е задължен да поиска ново проучване, при промяна в семейните обстоятелства на кандидат – осиновителите. Правилникът за дейността на Съвета по осиновяване (ДВ, брой 98/2009 г.) е издаден от министъра на труда и социалната политика на основание чл. 94, ал. 6 от Семейния кодекс, и урежда структурата и организацията на дейността на Съвета, към всички регионални дирекции за социално подпомагане, очертани в чл. 94, чл. 95 СК, както и в чл. 2, а чл. 3, ал. 1 и ал. 2 от Правилника. Те определят Съвета като колективен орган, състоящ се от председател и членове, като председател е директорът на съответната РДСП. Функциите на председателя са да представлява Съвета, да ръководи заседанията му и цялостната му работа. Ал. 3 на чл. 8 от Правилника регламентира, че всяко заседание на Съвета се провежда съгласно дневен ред, одобрен от председателя, който (дневният ред) се изпраща на всеки член на съвета най-малко два дни преди заседанието.

Имайки предвид възпроизведените норми, които са вменени на жалбоподателя като неизпълнение на служебните задължения Съдът намира, че същите не обосновават ангажиране на дисциплинарна отговорност. Дисциплинарните обвинения, така както са описани в дванадесет пункта в заповедта не оставят съмнение, че наказващият орган е обвинил директора Т. К. в неупражняване на контрол върху Съвета по осиновяване и в допускане от нейна страна С. да вземе решения в смисъл, който според ответника е неправилен. Цитираният правилник обаче не дава правомощия на председателя (директор на РДСП) да влияе върху решенията на Съвета, който взема решенията си с явво гласуване и с мнозинство 2/3 от присъстващите – чл. 13, ал. 2. Отговорността за решенията е колективна. В оспорената заповед ответникът не е посочил, какъв точно контрол върху Съвета е следвало да упражнява К. и какво е била длъжна да направи, но не е направила, за да не допусне вземането на определените решения, така както са отразени в съответните протоколи. Очевидно е, че нормите на чл. 4, ал. 1 и чл. 8, ал. 3 от Правилника за дейността на Съвета по осиновяване, нормите на СК и т. 5.20 от длъжностната характеристика не задължават, а още по – малко оправомощават председателя (директор) да манипулира Съвета и да оказва въздействие върху волята на членовете, така че те да гласуват решения, които според изпълнителния директор на АСП да са правилни. Вероятно това е имал предвид ответникът, като е обосновал заповедта си с недоброто според него ръководене, контрол и организация на Съвета по осиновяване, което е довело до занижаване ефективността на работа и самоконтрол на Съвета. След като няма властта да ръководи така Съвета, че той да приема решения в точно определен смисъл, които според изпълнителния директор да са правилни, председателят на този съвет не може да носи дисциплинарна отговорност за неизпълнение на служебните си задължения. Освен това се установява от приложените протоколи за проведени заседания на Съвета, че не на всички е присъствала Т. К., тъй като е ползвала отпуск за временна неработоспособност (л. 72, л. 81, л. 83). Тези протоколи обаче също са включени в дисциплинарното обвинение, под точки 4, 7 и 8 от заповедта. За обвиненията по т.т. 10, 11, 12 ответникът не е представил доказателства, с които да установи по несъмнен начин, че именно К., като не е

упражнила контрол е допуснала да не бъде отразена информация в регистъра на осиновяващи, да не предложи по досие № 3030 желаещите да осиновят дете и да представи на Съвета досиетата, посочени в т. 12 от заповедта. Ясното описание на извършеното нарушение, с посочване на датата и на мястото, където е извършено, на обстоятелствата, при които е извършено и на доказателствата, които го потвърждават има пряко отношение към правото на държавния служител да разбере дисциплинарното обвинение, за да може да се защити. В оспорената заповед това не е направено, тъй като не става ясно, каква точно е причинната връзка между дейността на жалбоподателя като председател на Съвета и занижената ефективност на работа и самоконтрол на този съвет.

В заключение, оспореният административен акт е издаден в резултат на неправилно прилагане на материалноправните норми на чл. 89, ал. 1, ал. 2 и чл. 90, ал. 1, т. 2 ЗДСл., понеже дефинираните деяния, извършени според наказващия орган по непредпазливост, не представляват неизпълнение на служебни задължения от страна на жалбоподателя, като директор на РДСП – С.. Налице е основанието на чл. 146, т. 4 АПК.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 1, ал. 2 АПК Административен съд София - град, 14^{-ти} състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на Т. И. К. от [населено място], Заповед № РД01-875 от 10.08.2011 г., издадена от изпълнителния директор на Агенцията за социално подпомагане, с която на оспорващата, в качеството ѝ на директор на Регионална дирекция за социално подпомагане – С. е наложено дисциплинарно наказание „порицание”.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването на страните.

СЪДИЯ: